

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.VI.21.177/2025/2.

A tanács tagjai: Dr. Döme Attila a tanács elnöke
Dr. Madarász Anna előadó bíró
Dr. Farkas Antónia bíró
Dr. Simonné dr. Gombos Katalin bíró
Dr. Tibold Ágnes bíró

A felperes: név

A felperes jogi képviselője: Dr. Bíró Gergely ügyvéd

Az alperes:

Az alperes jogi képviselője: név

Az ügy tárgya: kártalanítás

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

Az másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Fővárosi Ítéltábla,
1.Pf.20.216/2025/6-II.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Fővárosi Törvényszék,
34.P.22.999/2022/41.

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak – az állami adóhatóság illetékbevételi számlájára – az esedékesség napjáig 700.000 (hétsszázezer) forint felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illetéket. Az eljárási illeték jelen határozat meghozatala napjától számított 60. napon válik esedékessé.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A Budapesti Rendőr-főkapitányság 1994. december 26-án nyomozást rendelt el emberölés büntette miatt S A ellen, az A P nevet pedig a felvett nevek között rögzítette. Ugyanilyen névre állították ki a nemzetközi és az európai elfogatóparancsot. A felperest az európai elfogatóparancs alapján 2019. augusztus 23-án fogták el Szlovéniában, ettől kezdődően különböző időtartamokban átadással összefüggő fogvatartásban, bűnügyi őrizetben, előzetes letartóztatásban és a bíróság által meghatározott lakáshoz kötött bűnügyi felügyelet alatt állt.

[2] A felperest a Fővárosi Törvényszék bűnösnek mondta ki emberölés büntetében. Az ítélet tényállásában megállapította, hogy a felperes azonos azzal a személlyel, aki 1994. második félévében S A néven élt életvitelszerűen Magyarországon, 1994. december 26-án pedig mellkason szúrta T A sértettet, aki az így elszenvedett sérülés következtében életét vesztette. A felperes ezt követően elhagyta Magyarországot.

[3] A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság végzésével a büntetőeljárást megszüntette, és ezt a Kúria is helybenhagyta, mivel a felperes elfogása a 2016. szeptember 5-én kibocsátott európai elfogatóparancs alapján történt, azonban a büntetőeljárás elévülése 2010. szeptember 11-én bekövetkezett.

A felperes keresete és az alperes ellenkérelme

[4] A felperes szabadságának alaptalan korlátozása miatt, a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 853. § (1) bekezdésére, 844. §-ára és 845. § (2) bekezdés *b)* pontjára, valamint a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 2:43., 6:519., 6:522. és 6:564. §-ára alapított kártalanítás iránti keresetében 1.017.402.859 forint sérelemdíj és 134.964,21 euró kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Kártalanítást kizáró okra hivatkozott.

Az első- és a másodfokú ítélet

[6] Az elsőfokú bíróság – a Be. 844. §-ára, 845. § (2) bekezdés *b)* pont *ba)* pontjára és a 846. § (1) bekezdés *a)* pontjára alapított – ítéletével a keresetet elutasította.

[7] A kereset jogalapja körében elsőként azt vizsgálta, hogy a Be. 846. § (1) bekezdés *a)* pontjában írt körülmények fennállnak-e. A büntetőeljárás iratai alapján arra következtetett, hogy a S A néven körözött személy ténylegesen is a felperes volt, aki a valódi személyes adataitól eltérő személyazonosító adatokat használt a korábbi években. A felperes e magatartása a Be. 846. § (1) bekezdés *a)* pontjában írtaknak felel meg, azaz a kártalanítást igénylő felperes elrejtőzött a nyomozó hatóság elől. Mivel a kártalanítást kizáró feltétel fennállt, az elsőfokú bíróság a keresetet a további részeiben nem vizsgálta.

[8] A felperes fellebbezése nyomán eljáró másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét, mivel az érdemi döntés jogalapjával és indokaival is egyetértett, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[9] A fellebbezésre tekintettel kifejtette: a jogvitában annak van jelentősége, hogy a büntetőeljárás anyagában fellelhetők-e olyan bizonyítékok, amelyek a kártalanítást kizáró ok fennállását alátámasztják. Ezek a bizonyítékok a polgári perben szabadon felhasználhatók.

[10] Utalt az ítélkezési gyakorlatra, amely szerint a terhelt kizárt a kártalanításból, ha felróható magatartásával előidézte a kényszerintézkedés elrendelésének indokoltságát, az elrejtőzés esete pedig akkor állapítható meg, ha a terheltet a hatóság kereste, a terhelt erről tudott, és éppen ezért elrejtőzött. Az elrejtőzés fogalmilag kiterjed a tartózkodási helynek a büntetőügyben eljáró hatóság előli eltitkolására.

[11] A jogvita szempontjából azt tartotta meghatározónak, hogy a felperes büntetőeljárás során tanúsított magatartása megfeleltethető-e az elrejtőzés (jogszabályban meg nem

határozott) fogalmának, és e felróható magatartásával a felperes okot szolgáltatott-e a vele szembeni kényszerintézkedés alkalmazására.

[12] Ítéletében felsorolta azokat a bizonyítékokat, amelyek alapján megállapította, hogy a felperes a magyar hatóságokat a személyazonosságát illetően megtévesztette, majd Magyarország elhagyását követően a nyomozó hatóság által felderített nevétől és álnevétől is eltérő névre állítatott ki útlevelet. E tényekből azt a következtetést vonta le a másodfokú bíróság, hogy a felperes magát elérhetetlenné tette a magyar hatóságok számára, ami pedig jogszerűvé tette a vele szembeni elfogatóparancs kibocsátását. Mivel azonban az elfogatóparancs kibocsátását követően az abban megjelölt nevektől a felperes eltérő nevet használt, az elfogatóparancs nyilvánvalóan nem vezethetett eredményre. Ebből pedig azt a következtetést vonta le a másodfokú bíróság, hogy a felperes aktív magatartásával hozzájárult a hatóság megtévesztéséhez.

[13] Ezen a fellebbezésre tekintettel kifejtett indokok alapján egyetértett az elsőfokú bírósággal abban, hogy a Be. 846. § (1) bekezdés *a*) pontja szerinti kártalanítást kizáró ok áll fenn.

A felülvizsgálati és a felvizsgálat engedélyezési iránti kérelem

[14] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és elsődlegesen keresetének történő helyt adást, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását kérte. Megsértett jogszabályhelyként – többek között – a Be. 846. § (1) bekezdését is megjelölte.

[15] A felülvizsgálati kérelemmel egyidejűleg előterjesztett – külön okiratba szerkesztett – felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében a felperes azt állította, hogy a jogerős ítélet sérti a Pp. 2., 3., 6., 237., 253. §-át, 266. § (1)-(4) bekezdéseit, 279. §-át, 341. § (1), 342. § (1) és 346. § (4)-(5) bekezdéseit.

[16] Az engedélyezést megalapozó okok közül hivatkozott a Pp. 409. § (2) bekezdés *b*) pont mindkét fordulatra [a felvetett jogkérdés különleges súlyára és társadalmi jelentőségére]. Ezekhez fűződően – különbséget nem téve abban, hogy melyik jogkérdés, melyik engedélyezési okhoz tartozik – két jogkérdést fogalmazott meg. Az elsőt akként, hogy a Be. 846. § (1) bekezdése alapján szökésnek minősíthető-e a felperes magatartása, abban az esetben, ha a hatóságok (annak ellenére, hogy a felperes személyi azonosító adatait ismerik) hibás névre adnak ki elfogató parancsot, ezáltal a felperes a büntetőeljárásról nem tud, és az alapján később letartóztatják. Második, „kiemelt súlyú” jogkérdését pedig akként fogalmazta meg, hogy részletes bizonyítás nélkül a büntetőeljárás irataiból azon iratokra hivatkozva, amelyek a cselekmény előtt keletkeztek, megállapítható-e a kártalanításból való kizártság olyan esetben, amikor a feltételezett elkövető nem is tud az ellene folyó eljárásról.

[17] Az engedélyezés indokai között kifejtette, hogy az eljáró bíróságok tévesen azonosították vele a Sejda Albert nevet. Hibáztak, amikor olyan bizonyítékokra alapították annak megállapítását, hogy elrejtőzött a hatóságok elől, amelyek a bűncselekmény elkövetése előtt keletkeztek. Az általa megjelölt jogkérdéseket, azért tartotta kiemelkedő súlyúnak, mert a büntetőeljárás kettétörte az ő és a családja életét.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A Kúria előjáróban rögzíti, hogy a Pp. 408. § (2) bekezdése szerint nincs helye felülvizsgálatnak vagyoni jogi perben, ha az elsőfokú bíróság ítéletét a másodfokú bíróság azonos jogszabályi rendelkezésre és jogi indoklásra utalással hagyta helyben. A Pp. 409. § (1) bekezdése alapján, ha a felülvizsgálatnak a 408. § alapján nem lenne helye – ugyanakkor törvény a felülvizsgálatot más okból nem zárja ki – a felülvizsgálatot a Kúria a (2) bekezdés szerinti esetekben engedélyezheti a (3) bekezdés szerinti esetben engedélyezi.

[19] Az adott ügyben eljáró bíróságok azzal indokolták a kereset elutasítását, hogy a felperes okot adott arra, hogy vele szemben személyes szabadságát korlátozó kényszerintézkedést alkalmazzanak, illetve arra, hogy a felperes aktív magatartásával akadályozta a vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárás eredményességét. Magatartása ezzel pedig megfelelt a Be 846. § (1) bekezdés *a*) pontjába foglalt kártalanítást kizáró oknak. Ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét azonos jogszabályi alapon, és helyes indokainál fogva helybenhagyó ítélete megfelel a Pp. 408. § (2) bekezdésében foglalt feltételnek, emiatt a felperesnek a Pp. 409. § (1) bekezdése alapján felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet kellett előterjesztenie. Ennek a felperes eleget tett, azonban kérelme a következők miatt nem alapos.

[20] A Kúria rámutat, hogy a Pp. alapelvei között, a rendelkezési elven belül szabályozott kérelemhez kötöttség követelménye [Pp. 2. § (2) bekezdés] miatt csak az engedélyezési kérelem keretein belül, kizárólag a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet előterjesztő fél által a kérelemben konkrétan megjelölt és a tartalmilag hiánytalanul hivatkozott engedélyezési okot vizsgálhatja [Kúria Gfv.30.029/2025/2.].

[21] A felülvizsgálat engedélyezése a felülvizsgálati eljárás elkülönülő, önálló kérelemre induló és a kérelem elbírálásával befejeződő szakasza, amelyet csak eredményessége esetén követ az eljárás felülvizsgálati kérelmen alapuló érdemi szakasza [Kúria Pfv.20.764/2020/3., BH2020. 366.]. Lényeges, hogy a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem és a felülvizsgálati kérelem olyan beadványok, amelyek benyújtási helyét, határidejét és tartalmát a Pp. külön-külön szabályozza [Pp. 410. § (1), (2) bekezdés, illetve Pp. 412. § (1), 413. § (1) bekezdés]. Az eltérő és önállóan szabályozott felülvizsgálati kérelem tartalma nem vehető figyelembe a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem kötelező tartalmi elemeinek teljesítéseként, mint ahogy az utóbbi sem alkalmas a felülvizsgálati kérelem tartalmi hiányainak pótlására [Kúria Gfv.30.116/2023/2., Pfv.20.281/2024/5.].

[22] Ebből következően az adott ügy jelenlegi szakaszában a Kúria kizárólag az önálló okiratba szerkesztett engedélyezés iránti kérelmet vizsgálta. Nem vette, mert nem vehette figyelembe, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében mely jogszabálysértésre alapozva támadta a jogerős határozatot.

[23] A Pp. 410. § (2) bekezdés *a*)-*c*) pontjaiban foglaltak értelmében a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelemben meg kell jelölni: azt az ítéletet, amellyel szemben a fél a felülvizsgálat engedélyezését kéri; az ügy érdemére kiható jogszabálysértést, a megsértett jogszabály pontos megjelölésével; elő kell adni az engedélyezést megalapozó okokat; és a megjelölt okoktól függően és azokhoz kapcsolódóan a hozzájuk igazodó eltérő tartalmú indokokat.

[24] A felperes engedélyezés iránti kérelmében a Pp. 409. § (2) bekezdés *b*) pontjára mint felülvizsgálatot megengedhetővé tevő okra hivatkozott. A Kúria rámutat arra, hogy e jogszabályhely két, elkülönülő engedélyezési okot tartalmaz. Első fordulata a jogerős ítélet által felvetett jogkérdés különleges súlya, második fordulata annak társadalmi jelentősége miatt teszi megengedhetővé a felülvizsgálatot. A Pp. 409. § (2) bekezdés *b*) pontjának első fordulata akkor teszi lehetővé a felülvizsgálat engedélyezését, ha a fél által állított jogszabálysértés vizsgálata a felvetett jogkérdés különleges súlya miatt indokolt. Ez akkor állapítható meg, ha a vizsgált jogkérdés az egyedi ügyön különleges súlyára tekintettel

túlmutat. Ez az eset áll fenn például akkor, ha egy új jogszabály értelmezése, vagy egy joghézag kitöltése elvi iránymutatást igényel [Kúria Pfv.21.057/2022/2.]. A jogkérdés különleges súlya általában a jogegységgel, illetve közvetetten a jogbiztonsággal kapcsolatba hozható fontos okot feltételez [Kúria Pfv.20.675/2022/2.].

[25] Az engedélyezés iránti kérelem tartalmi elemei szoros egységet képeznek. Az engedélyezés iránti kérelemben meg kell jelölni a felülvizsgálattal támadott határozatot, hogy ez a határozat mely jogszabályhelyeket sértette meg, illetve ebből a jogszabálysértésből kiindulva kell megjelölnie azt a jogkérdést, amelyre a fél a kérelmét alapítja. A jogkérdés tehát az ügyben alkalmazott, annak érdemi eldöntésére kiható konkrét jogszabályi rendelkezés adott (konkrét) szempontú értelmezésével és alkalmazásával összefüggő kérdés. Ebből következően, ha a felvetett jogszabálysértéshez a fél nem társít azzal összefüggésben álló jogkérdést a felülvizsgálat nem engedélyezhető [Kúria Pfv.20.648/2021/2.].

[26] A felperes első, elvi jelentőségű jogkérdését akként fogalmazta meg, hogy szökésnek minősíthető-e a felperes magatartása, abban az esetben, ha a hatóságok (annak ellenére, hogy a felperes személyi azonosító adatait ismerik) hibás névre adnak ki elfogató parancsot, ezáltal a felperes a büntetőeljárásról nem tud, és az alapján később letartóztatják. E jogkérdés a felperes megfogalmazása szerint a Be. 846. § (1) bekezdés a) pontjában felsorolt, de részletesebben a törvény által nem meghatározott magatartások tartalmának meghatározására irányult. Azonban a felperesnek engedélyezés iránti kérelmében e jogkérdéssel összefüggésben meg kellett volna jelölnie a Be. 846. § (1) bekezdés a) pontját is. Azonban ezt elmulasztotta, így az engedélyezés iránti kérelmének tartalmi elemei nem állnak egymással összefüggésben, így a felülvizsgálat sem engedélyezhető.

[27] Hangsúlyozza a Kúria, hogy a felvetett jogkérdésnek az egyedi ügyön túlmutató, elvi

jelentőségűnek kell lennie. A felülvizsgálat engedélyezése körében elvi jelentőségű jogkérdésnek az a jogkérdés minősül, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel függ össze [Kúria Pfv.21.323/2022/2. - BH 2023.71.]. Azon túl pedig, hogy a kérelmezőnek elvi jelentőségű jogkérdést kell megjelölnie, azt is be kell mutatnia, hogy annak vizsgálata, az adott ügy körülményeivel milyen összefüggést mutat. Másként fogalmazva, be kell mutatnia és meg kell indokolnia, hogy mi az a jogkérdés, amit az adott ügy felvet, és annak mi az az elvi, az adott ügy keretein túlmutató jelentősége, ami miatt a felülvizsgálat szükségessé vált. Amennyiben erre irányuló indokolást az engedélyezési kérelem nem tartalmaz, a felülvizsgálat nem engedélyezhető.

[28] Az adott ügyben a megfogalmazott jogkérdések egyikéhez sem fűzött a felperes olyan indokokat, amelyekből ez az elvi jelentőség kiviláglott volna. A felperes kérelmében csupán annyit állított, hogy azért van kiemelkedő jelentősége a megjelölt jogkérdéseknek, mert az a felperes és a családja életét törte ketté. Ez az indok azonban nem alkalmas a felülvizsgálat engedélyezésére, mivel abból az adott ügy keretein túlmutató különleges súly vagy társadalmi jelentőség nem következik.

[29] A felperes ugyan megjelölte az engedélyezési okot tartalmazó jogszabályt, annak fordulatai között azonban nem tett különbséget. Kérelme indokai között a jogkérdés társadalmi jelentőségét nem fejtette ki, így az a felülvizsgálat engedélyezésének alapjául nem is szolgálhatott.

[30] A Kúria rögzíti, hogy a felperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmében feltüntette a Pp. 409. § (3) bekezdését, de ehhez indokolást nem fűzött, és a Kúria közzétett határozatát sem jelölte meg, amelytől a jogerős ítélet jogkérdésben eltért volna.

[31] Mindezekre figyelemmel a Kúria a felülvizsgálatot a Pp. 411. § (1) bekezdése alapján megtagadta.

[32] A felülvizsgálat megtagadására tekintettel a felperes az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39. § (1) bekezdése és az 50. § (2a) bekezdés *a*) pontja alapján, a 39-41. §-a szerint meghatározott illetékalap után 2%, de legalább 10.000 forint, legfeljebb 700.000 forint megfizetésére köteles. A felperes illetékfeljegyzési joga [Itv. 62. § (1) bekezdés *l*) pont] folytán felülvizsgálat engedélyezése iránti eljárási illetéket kérelme előterjesztésével egyidejűleg nem fizette meg, ezért arra a Kúria a rendelkező részben foglaltak szerint kötelezte.

[33] A Kúria a polgári és közigazgatási bírósági eljárás során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján tájékoztatja a felperest, hogy az illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára kell megfizetnie, megfizetése során közleményként fel kell tüntetnie a Kúria megnevezését, a Kúria e határozatának számát (Pfv.VI.21.177/2025/2.) és a saját adóazonosító jelét.

[34] A Kúria e végzést tárgyaláson kívül hozta meg.

[35] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d*) pontja zárja ki.

Az alkalmazott jogszabályok és az alkalmazott joggyakorlat

[36] 2016. évi CXXX. törvény 409 § (2) bekezdés b) pont, 411. § (1) bekezdés

A döntés elvi tartalma

[37] I. A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja, ha a kérelmező engedélyezés iránti kérelmében nem jelölt meg olyan megsértett jogszabályhelyet, ami a felvetett jogkérdéssel összefüggésben állna.

[38] II. A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja, amennyiben a kérelmező nem fejt ki, miben áll az az általa felvetett jogkérdés elvi jelentősége.

Budapest, 2025. november 12.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke Dr. Madarász Anna s.k. előadó bíró Dr. Farkas Antónia s.k. bíró Dr. Simonné dr. Gombos Katalin s.k. bíró Dr. Tibold Ágnes s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő